

[Taanquist]

sikkerheds skyld gøre opmærksom på, at Als ikke hører til de egnsudviklingsområder, som industriministeren nævner ligger langs med grænsen. Det er derimod en anden form for område, nemlig et monostrukturområde, og dér kunne jeg da tænke mig at spørge ministeren, om det ikke også fortjener en særlig opmærksomhed fra regeringens side som et område, der er helt og holdent afhængigt af en enkelt stor virksomhed.

J. K. Hansen (S):

Jeg skal selvfølgelig beklage over for industriministeren, hvis man blander spørgsmålene sammen. Men når man er medspørger, spørger man som regel på grund af ministerens svar. Det var det, jeg gjorde sidst, og det gør jeg så også nu. Hvad er det egentlig, der er så attraktivt ved at flytte den store afdeling, som dog er på 700 medarbejdere – indbefattet udviklingsafdelingen – til Flensborg? Der er ikke tale om, at der skabes en ny arbejdsplads eller ny fabrik i Flensborg. Det er den bestående fabrik i Flensborg, man rykker ned til. Hvad er det så, hr. minister, der gør det så attraktivt at flytte derned? Er ministeren vidende om, at man kalder det slesvig-holstenske område for Vesttysklands uland, og det er vel det, der gør, at der er et løntryk nedad, og at det er et lavtlønsområde, også med de personer, som er kommet udefra og beskæftiges dér. Det giver så muligheder for at flytte fabrikken derned, og det er det, vi kan beklage at regeringen ikke vil tage fat i. Jeg synes, det er nødvendigt, at man tager fat i de ting.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg beder om at få overholdt taletiderne.

Industriministeren (Nils Wilhjem):

Jeg vil sige til hr. Taanquist, at det er rigtigt, at Als ikke er med i det område, hvor der er egnsudviklingsbistand. Det er naturligvis altid en afvejning og en vanskelig sag i det hele taget at få prioriteret områderne, for vi må indrømme, at sammenligner vi det danske område beskæftigelsesmæssigt med bl.a. de områder inden for Europa, hvor der virkelig er tale om problemer, er det da lykkeligt, at vi fortsat kan opretholde muligheden for at give egnsudviklingsstøtte. Nu er det sådan, at Danfoss driver virksomheder i andre områder i det sønderjyske, som har grænsefællesskab.

Jeg vil sige til hr. J. K. Hansen, som igen efterlyser svar på, hvorfor man flytter: det er, ligesom om der bag dette spørgsmål ligger noget om, at jeg burde vide det. Jeg må henholde mig til de oplysninger, jeg har fra virksomheden, og det er som bekendt ikke mig, der driver virksomheden. Det kunne være vældig interessant. Men det, som man helt klart har sagt fra virksomhedens side, er, at det ikke er regionalstøtte eller egnsudviklingsstøtte, der er lokket med, og at det ikke er lønforholdene, som bevirker, at der pludselig er skabt en helt ny situation. Det er de rationaliseringsmuligheder, der ligger i at køre produktionen det samme sted. Kapacitetsudnyttelsen på et anlæg betyder kolossalt meget. Nu skal jeg ikke komme med et langt industriforedrag om det, men det er klart, at ser man på, hvad der er af overheads ved at køre to produktioner i forhold til at køre produktionen ét sted og udnytte den fulde kapacitet og successivt rationalisere den med nye maskiner osv. osv., er det altså en meget stor fordel. Det er det, jeg har fået oplyst, og som jeg udmærket godt kan forstå er den naturlige baggrund i dette tilfælde.

Inger Harms (SF):

Jeg vil gerne høre, om ministeren kan bekræfte, at det kommer til at dreje sig om langt flere arbejdspladser end de 700, som kompressorafdelingen i Nordborg består af. For at sådan en afdeling kan eksistere, må der nødvendigvis være et stort servicepersonale fra en anden afdeling på Danfoss. Der vil være tale om kantinepersonale, rengøringspersonale og kontorphonale. Alt i alt mener personalet på Danfoss, at det vil dreje sig om ca. 1.200 arbejdspladser, og det er mange.

Industriministeren (Nils Wilhjem):

Lad mig sige til fru Inger Harms, at det, som vi – og her kan jeg vist også godt sige arbejdsministeren – har fået oplyst helt klart fra virksomheden, er, at det alene drejer sig om 700 personer. Vi er da glade for, at vi ikke har fået at vide, at det skulle være et endnu højere tal.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 39

4) Til *arbejdsministeren* af: